

**МЕЃУНАРОДНА ОРГАНИЗАЦИЈА
НА КРИМИНАЛИСТИЧКА ПОЛИЦИЈА
И Н Т Е Р П О Л**

**ИДЕНТИФИКАЦИЈА НА ЖРТВИ
НА НЕСРЕЌИ**

ИСЧЕЗНАТО ЛИЦЕ

Презиме: _____

Име/-ња: _____

Број: _____

МРТВО ТЕЛО

Број: _____

ИДЕНТИФИКАЦИЈА НА ЖРТВИТЕ ОД НЕСРЕЌА

1. Општи забелешки

1.1. Вовед

1.2. Комисии за идентификација на жртвите од несреќа

1.3. Документација

1.4. Религија и култура

1.5. Стрес и персонал за социјална, односно дополнителна помош

1.6. Опрема и персонал

1.1. ВОВЕД

Несреќите, односно катастрофите, било да се природни, технолошки или вештачки, за жал претставуваат животен факт. Еден нивни заеднички аспект е неизбежноста од многу полициски, технички, медицински и други испитувања, кои следат аналогно на истите.

Целта на овој водич обработен и усогласен по препораките на INTERPOL (за унификација на методологијата на постапување при масовни катастрофи и ние во добар дел зедовме учество и наши согледувања и искуства во добар дел се вградени во завршниот документ на ИОКР INTERPOL) е да се прошири добрата практика, согласно која би се почитувале правилата на една од истрагите кои се водат, кога одредено лице ќе го загуби животот: Идентификација на жртви на несреќа.

Додека овој документ е базиран врз практичното искуство собрано од актуелните несреќи, односно катастрофи, забележителен е фактот според кој водичот можеби ќе бара усвојување од страна на државите членки, со цел истите да го прилагодат со своите национални или регионални законски акти и прописи, или до религиозните, односно организационите практики.

Идентификацијата на жртвите од несреќа, кој секако спадаѓа во доменот на одговорност на полицијата, може да доведе до успешен заклучок, единствено преку соодветно планирање, што зависно од потребите мора да вклучи и активно учество на многу други агенции. Меѓутоа, тоа е само еден од аспектите кои се однесуваат на несреќите, што секогаш ќе имаат приоритетна важност, како со оглед на нивната тежина,

така и според нивниот ефект. И покрај тоа, постапките на идентификација – објаснети во овој водич, можат да се применуваат во сите услови, без оглед на бројот на жртвите кои се јавуваат при секој од нив. Основната цел на сите операции за идентификација на жртвите мора недвосмислено да биде определување на идентитетот на секоја од жртвите, преку компарирање и класификација на точни „Ante Mortem“ (AM) и „Post Mortem“ (PM) податоци.

Глава 2 се однесува на некои од општите аспекти на соочување со несреќите, со цел да се илустрира начинот на кој може да влијаат многу од операциите кои се преземаат, односно потребата од координација и нивно меѓусебно влијание.

Глава 3 накусо ги објаснува методите на идентификација, како и причините за вклучувањето на различни групи на специјалисти во рамките на интегрираната операција.

Во Глава 4 се опишани трите главни фази на идентификација на жртвите, имено:

– добивање на „Ante Mortem“ информации за евентуалните жртви (AM податоци)

– заздравување и испитување на телата со цел да се обезбеди веродостоен доказен материјал од починатиот (PM податоци)

– компарација, односно споредба на AM и PM – податоците заради идентификација на секое тело.

Глава 5 се однесува на серија елиминациони табели кои можат да користат за олеснување на процесот на рачна обработка на податоците.

Секоја држава членка ќе треба да одлучи дали ќе го користи овој систем или пак алтернативниот метод, како што е компјутерскиот начин.

Врската меѓу државите членки по несреќата, односно планирањето да се одговори на една од нив, согласно меѓународното право, прописи, спогодби и конвенции се содржани во Глава 6 и прилозите кон истата. Прилогот Д, посебно ја дава Резолуцијата на ИНТЕРПОЛ за идентификација на жртвите од несреќа, која е усвоена од страна на Генералното собрание на неговата 65 сесија, одржана 1996 година.

1.2. Комисии за идентификација на жртвите од несреќа

Со цел да се достигнат, одржат и подобрат стандардите, односно да се олесни меѓународната врска, ИНТЕРПОЛ препорачува секоја држава членка да постави една или повеќе постојани комисии за идентификација на жртвите од несреќа. Тие треба да ја имаат одговорноста не само за катастрофите, односно несреќите, туку и за виталните функции во процесот на планирање, односно обука на персоналот кој има клучна улога, поточно кој, согласно своите способности ќе може да се вклучи, односно да биде задолжен за еден или повеќе аспекти од несреќата, вклучувајќи ја во тие рамки и идентификацијата на жртвите.

Постапките за идентификација, објаснети подолу во водичот, претпоставуваат дека ќе биде организирана пост-катастрофална

интервенција; постои интенција истата да биде основа врз која ќе се применуваат и развиваат практиките на идентификација на жртвите од несреќа, односно истите ќе се стандардизираат од повеќе аспекти. Советодавниот елемент може да биде од особена корист за државите членки кои немаат формирано постојани комисији за идентификација на жртвите од несреќи.

1.3. Документација

Постојаниот Комитет за идентификација на жртвите од несреќи при ИНТЕРПОЛ има развиено и разработено меѓународно признати формулари за идентификација на жртви од несреќи, кои, всушност би можеле да се користат и во случаи каде е вклучено само едно неидентификувано тело. Користењето на овие формулари од страна на сите земји членки ќе обезбеди добивање на целосни информации, а истовремено значително ќе го олесни преносот на податоците за идентификација меѓу државите членки. Опишаниот процес на забележување на АМ и РМ податоци е базиран врз користењето токму на овие формулари. Истите, вклучувајќи ги забелешките за појаснување, го означуваат начинот на нивна употреба, а се објавуваат одделно од страна на Генералниот секретаријат на ИНТЕРПОЛ.

Важно е да се напомене дека при секоја примена на споменатите формулари од страна на било која земја, за нејзино внатрешно користење на истите, казниот систем на меѓународно одобрените формулари на ИНТЕРПОЛ, изрично ќе се применува.

1.4. Религија и култура

Религиозните и културни обичаи се елементи кои се карактеристични во целиот свет и овој факт мора да се има предвид во процесот на планирање на реакцијата при катастрофи, односно несреќи. Искуството докажува дека овој фактор е особено релевантен кога се зборува со преживеаните, односно роднините на жртвите.

Секое религиозно верување и етничка култура имаат свои етички елементи, кога станува збор за смртта. Во водичот не е можно да се наведат барања а и очекувањата од секоја поединечна вероисповест или убедување, меѓутоа важноста на прифаќањето и разбирањето за сите жртви не треба никогаш да се одмине.

Сепак, религиозните и културните прашања, и покрај важноста од нивното признавање како права, не можат да се компромитираат со правните процедури, во чии рамки, надлежните локални органи, односно истражни агенции се ограничени, согласно закон. Во текот на планирањето на реакциите по катастрофите, државите членки се советуваат во врска со потребите и волјата согласно различните верувања. За таа цел, можно е да се утврди кој вид на помош би била погодна, како за органите, односно лицата кои ја вршат истражната функција, така и за семејствата на жртвите. Ваквото претходно разбирање, несомнено ќе помогне да се избегнат конфликтите меѓу овластените агенции и другите субјекти – инволвирани во фазата во која се јавуваат последиците од истите. Државите членки, исто така се советувани да се обидат да формираат т.н. мулти-агенциски „тимови

од припадниците на верските заедници“ кои би се повикувале да вршат советодавна функција, давајќи поддршка во текот на времетраењето на кризите. Овие тимови се покажаа како мошне корисни во текот на претходните катастрофи, односно несреќи, обезбедувајќи значителна помош на ранетите, односно ожалостените лица, како и овластените агенции.

Тимовите од припадниците на верските заедници можат да помогнат преку:

- негување и грижа на повредените, односно усмртените лица;
- упатување на барањата на истите до телата кои ќе ги разгледуваат;
- обезбедување на духовна утеха на преживеаните, евакуираните лица, односно семејства и си.;
- советодавна помош во врска со верските барања.

1.5. Стресот и состојбата на лицата

Стресот е нормална реакција во една ненормална ситуација. Способноста да се препознае стресот и да се утврдат ефектите од него не може да бидат предмет на проценка. Секој што е инволвиран во одредена несреќа ќе страда од одреден степен на стрес, но тоа може да се развие од нормална реакција во медицинска болест со сериозни потенцијални ризици и психички консеквенци.

Најголемиот ризик доаѓа кога во таа ненормална ситуација се присутни карактеристики својствени на несреќа. При контакти со преживеаните и нивните роднини се создава често невообичаен притисок кој влијае врз индивидуалните реакции. Препорачливо е во проектите да се вклучат одредби за ефектот на стресот на лицата.

Методите за редуцирање на ефектите од стресот се добро истражени и документирани и со овој водич не се оди во детали. Во прегледот, соодветна подготовка на персоналот е важна и можно е да биде постигната со нивна обука за задачите кои од нив се очекува да ги извршат. Од еднаква важност е и информирањето од страна на персоналот кој учествувал во операцијата, не само да ги искаже професионалните аспекти од операцијата туку и да се обезбеди можност да се дискутира за лични чувства и реакции. Тоа може да се реализира индивидуално или тимски, но во случај на стрес при критичен инцидент мора во корист на индивидуата да се има таков вид на информирање. Повеќе несреќи може да ја откријат потребата за советување на некои луѓе во подолг рок. Тоа да биде ефектно, советувањето и информирањето за стресови во критични инциденти мора да бидат заедно и да бидат спроведени од обучен персонал што истовремено е и доверлив, и е често медицински персонал. Се вршат и истражувања за соодветната храна која може да помогне во редуцирање на стресот. Постои голем опсег на корисни техники како што се постојани одмори, лични промени и вежби и др. но бидете јасни во изборот на методите кои зависат од низа карактеристики за да не ви дојдат како оптоварување.

1.6. Опрема и персонал

Очигледно е дека е невозможно овој Водич да обезбеди исцрпна листа на опрема потребна во однос на аспектите на сите несреќи.

Барањата ќе се менуваат, зависно од видот на инцидентот (авионска несреќа, земјотрес, поплава, хемиска катастрофа) и видот на локацијата (центар на градот, пустина, планински области, море), од времето (снег, екстремни температури, монсуни) и од професијата на персоналот (воена, полициска, волонтерска) и опремата мора да биде во согласност со нивните професионални обврски.

Меѓутоа, постојат определени елементи кои се потребни во определена содржина. Списокот е даден подолу.

Места на инциденти

- вреци за тела
- налепници за тела
- сопствени вреќи
- сопствени налепници
- маркирање на местото со траки или огради (барииери)
- носила
- опрема за чистење на земјиштето
- опрема за истражување и детекција
- идентификација на зриачката/облеката
- планови/фотографии направени од определена воздушна висина
- материјали за цртање на местото на инцидентот
- опрема за фотографирање

Мртговечница

- маси за испитување
- капацитети за складирање на телото
- топли и ладни простории
- инструменти за специјалистичко испитување
- складишта за контејнери
- дренажа (сушење на теренот)
- машини со ултравиолетови зраци
- опрема за фотографирање
- опрема за отпечатоци на прсти

Транспорт

- на телото од местото на инцидентот, до мртговечницата, со камиони со уреди за разладување
- евакуација
- опрема за внесување на информации за идентификација
- евидентирање за отстранетите остатоци
- камиони за влечење
- возила за санирање

Администрација

- простории
- мебел
- формулари на Интерпол
- друг прибор
- заштитени моливи/пенкала
- документи
- кабинет
- опрема за прва помош
- пари за ad hoc трошоци и купувања

Комуникации

- Радио
- Телефон
- Факс
- Компјутер
- Фотокопир
- Доставна служба
- Менаџмент во службата за информирање
- Материјал со куси упатства
- Снабдување со електрична енергија
- Местото на настанот
- Мртвечницата
- Привремените објекти

Дополнителна помош

- Хигиенски услови
- Храна и пиење
- Лична заштитна облека
- Советодавна служба

Го цениме вашиот ангажман за пополнување на овие формулари, кои се надеваме не се исцрпувачки, и секој обид за несоодветно дополнување и објавување на пописот на препорачаната опрема ќе биде не само некорисен, туку истиот може да доведе до погрешно чувство, односно претстава за заштитата/безбедноста.

Меѓутоа, многу држави членки на ИНТЕРПОЛ имаат изготвено планови и барања за опрема, кои се адекватни на утврдените потреби во конкретните сфери на делување. Нивното искуство може да биде достапно и за други држави кои бараат информации, било на директен или посреден пат, преку Генералниот секретаријат на ИНТЕРПОЛ. Исто така, не може да се даде дефинитивен водич за определен број луѓе, со цел истиот да им помогне во реакциите, односно делувањето при катастрофи, односно несреќи. Повторно потенцираме, неопходно е да се земат предвид видот и местото на инцидентот, како и бројни други критериуми.

Меѓутоа, може да се даде еден посебен дел со советодавен карактер. Оние кои се соочиле со катастрофа, односно несреќа од било кој степен, секако ќе се согласат дека во такви ситуации многу лесно се потценува

потребното време, бројот на персонал, односно вредност на потребната опрема.

Надвор од Кордон

1. Тим за транспорт
2. Влезна/излезна стража
3. Персонал
4. Оддел на АМ фајл
5. Јавни односи
6. Персонал за безбедност
7. Доставувачи
8. Опрема
9. Командно место
10. Прва помош и контролен пункт
11. Оддел за РМ фајл
12. Испитани тела
13. Кофчези и вреќи за тела
14. Испитување на заби
15. Медицинско испитување
16. Складишта за тела
17. Фотографии и отпечатоци на прсти
18. Сопственост
19. Прием на тела

3. ИДЕНТИФИКАЦИЈА

3.1. ВОВЕД

3.2. ВИЗУЕЛНО ПРЕПОЗНАВАЊЕ

3.3. ПЕРСОНАЛНИ ЕФЕКТИ

3.4. ФИЗИЧКА ЕВИДЕНЦИЈА

3.4.1. Надворешни испитувања

3.4.2. Внатрешни испитувања

3.4.3. Испитувања на забите

3.4.4. Генетска идентификација

3.1. ВОВЕД

Правилна идентификација е постигната со поврзување на информациите од АМ и РМ кои се добиени од:

- Евиденција на карактеристиките (пример персонални ефекти како што се облека, накит)

Физицката евиденција е обезбедена од:

- Внатрешно испитување, пример генерални карактеристики (описи) и специфични особености (отпечатоци на прсти).
- Внатрешно испитување, пример медианска евиденција, евиденција на забите и лабораториско испитување.

3.2. ВИЗУЕЛНО ПРЕПОЗНАВАЊЕ

Визуелното препознавање на телото може да биде критериум прифатен во одредени земји за идентификација на жртвата. Во многу случаи резултатите од ваков ненаучен пристап може да се покажат подоцна како невестинити. Тоа може да доведе до сериозни неправилности и правни тешкотии во замјата од која потекнува жртвата. Тоа е најдобар начин да се обезбеди правилна идентификација која ќе се постигне со проценка на комбинирани критериуми, а не само со примена на еден единствен, а тоа е визуелното препознавање.

3.3. ПЕРСОНАЛНИ ЕФЕКТИ

Описите на облеката, накитот мора најпрвин да бидат забележани. Тоа може да помогне во правилна идентификација, добиена со детална и сигурна *ante-mortem* дескрипција на сите добиени информации кои се споредуваат. Мора да се има на ум дека одредени изгубени предмети може лесно да се придодат на погрешно тело. Персоналните ефекти може да создадат вредносни особености за утврдување на идентитетот, но никогаш не докажуваат нешто. Тие се само фактори комбинирани со другите кои прават позитивна идентификација.

Полицијата може да инсистира личната сопственост (накитот, часовници/документи, и друго) да биде испитана од Криминалистичката техника и да асистира заеднички во идентификацијата и истрагите.

3.4 ФИЗИЧКА ЕВИДЕНЦИЈА

3.4.1 Надворешни испитувања

Тоа е генерална согласност идентификацијата на непознато тело да би можело примарно да биде базирана на физичка евиденција добиена од самото тело. Истражувањето и опишувањето на физичките особености најдобро се вршат од припадници на полицијата во соработка со медицински експерти како што се патолози, хирурзи, медицински испитувачи или истражни судии. Во процесот на идентификација ќе се утврдат и причините на смртта и медицински експерти ќе мора да партиципираат во отстранувањето и описите на особеностите на облеката и телото. Оваа инволвираност на истите ќе помогне во утврдување на најдените повреди и создава можност за детерминирање на причината на смртта.

Тоа е важно и за внатрешна и надворешна анализа на телата која продолжува во една структурна фаза.

Генералните карактеристики на голото тело ќе бидат опишани преку утврдување на полот, годините, градбата и бојата на кожата. Некои карактеристики, на пример, бојата на очите и косата се работа на расудувањето и може да се покаже нивното утврдување неправилно. Заедно со другите детали може да доведат до позитивна идентификација.

Специфичните карактеристики, како што се лузни, младежи, тетоважи се често уникатни и доста е важно да се поврзат со информациите во *ante-mortem*.

Отпечатоците на прсти се специфични внатрешни карактеристики. Ако ги има на телото и ако отпечатоците од *ante-mortem* може да бидат добиени за споредба, тие создаваат важечка заштитна идентификација. Тие исто мора да бидат снимени од експерт. Во ИНТЕРПОЛ формата за отпечаток на прст е така дизајнирана да овозможува отпечатокот да биде пренесен меѓу земјите членки во еден договорен формат, но и соодветните форми употребени од индивидуалните земји ќе бидат доволни. Има и одредби за идентификација на умрената жртва со кои формуларите *ante-mortem* и *post-mortem* се забележуваат.

3.4.2. Внатрешно испитување

Во некои земји внатрешното испитување е вишок на евиденција за причината на смртта, но ако идентитетот на жртвата или причината за смртта не можат да се утврдат со надворешно испитување, аутопсија е неопходна.

Идентификацијата на жртвата не може, да биде земена како единствена: таа е интегрален и суштествен дел на глобалната истрага за смртта. Би требало да има стандардна пракса за аутопсија на сите умрени жртви, а не само идентификација на причината на смртта, туку и превенција во минимизирање на ефектите во слични инциденти во иднина.

Секогаш ќе има одговорност на медицинските експерти – кои ќе бидат ограничени од легалните барања на конкретната земја да детерминира колку детални овие испитувања треба да бидат. Меѓутоа, полициската истрага може да бара испитување на внатрешните органи или да се земат предвид одредени услови со што ќе постои поврзаност меѓу полицијата и медицинските испитувачи. На дискреција на испитувачите, примероците може да бидат потребни и употребени за идна специјалистичка истрага.

Медицинските експерти може да побараат видот на крвта да биде утврден и да се испита дали во телото има алкохол, дрога, карбон моноксид и друго и примероци од крвта да бидат испитани во токсиколошки и патолошки лаборатории.

Тие медицински наоди ќе помогнат во идентификацијата, како и утврдувањето на фрактурите, хируршките зафати, органи кои недостасуваат (пр. слепо црево, материца и бубрег), или се всадени.

3.4.3. Испитување на забите

Испитување на забите е посебно важно и е ефектен метод во идентификацијата и може да биде точна и како индивидуална анализа. Испитувањето на забите и вилицата може да го извршат забен криминалистичар кој ќе изведе орално испитување како дел од генералната аутопсија. Бидејќи точни детали може да бидат добиени од ова испитување, тоа е прифатено од забните експерти кога е неопходно да се земат забите за испитување и преку тоа испитување да се утврдат годините или вилицата (цела или дел) може да се земе на испитување во забни криминалистички лаборатории.

Опремата со ултравиолетови зраци може да биде од голема корист и за внатрешните и за забните испитувања, посебно кога проценка на годините е побарана и кога треба да се откријат други информации на единствената идентификација. Испитувањето со ултравиолетови зраци е доста ефектен метод во лоцирањето и утврдувањето на делови од куршуми и бомби во телото. Портабл опремата со ултравиолетови зраци секогаш е од корист за утврдување на смртноста.

3.4.4. Генетска идентификација

Генетската идентификација е доста моќно дијагностичко средство во криминалистичката медицина и може со неа успешно да се идентификува умрената жртва. Индивидуалните генетски особености остануваат константни дури и по смртта.

Анализите на биолошките примероци го прават можното поврзување на индивидуите со нивните предци и потомци и информациите од овие анализи може лесно да бидат компјутеризирани.

Техниките на генетската идентификација денес се употребуваат во комплет со другите методи за идентификација на умрената жртва, посебно кога телото е унакажено.

Биолошките анализи резултираат со:

- генетско поврзување на жртвата со неговата фамилија
- заклучоци дека жртвите не биле поврзани
- поврзување на деловите на телото

Анализите треба да бидат извршени на сите жртви.

Но мора да се запамети дека обидот за врска меѓу жртвата и неговиот татко или деца создава ризик од недокажување на татковството.

Добивањето, чувањето и анализите на овие примероци од жртвата и од потенцијалните роднини бара специјална експертиза и би можела да биде преземена од научен или медицински експерт. Советот на експертот значи да се земе предвид најсоодветниот метод на проследување на примерокот до неговата дестинација, да се обезбеди неговата безбедност и интегритет.

6. МЕЃУНАРОДНА СОРАБОТКА

6.1. ВОВЕД

6.2. ВРСКА МЕЃУ ДРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ

6.3. МЕЃУНАРОДНИ ИДЕНТИФИКАЦИОНИ СТАНДАРДИ

6.3.1. ОДГОВОРНОСТИ НА ГЕНЕРАЛНИОТ СЕКРЕТАРИЈАТ НА ИНТЕРПОЛ

6.3.2. ОДГОВОРНОСТИ НА ДРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ

6.4. ЗАКЛУЧОК

6.1. ВОВЕД

Порастот на меѓународниот туризам, кој е карактеристичен за последните години несомнено ќе продолжи и истиот ќе претставува можност на странските државјани за нивно инволвирање во несреќи, било природни или предизвикани од човечки фактор, односно од причини врзани за технолошки неуспех. Коопениот, водениот и воздушниот транспорт, несомнено претставуваат сектори каде ризиците се најголеми, независно од причините за несреќата и секако аналогно на тоа, се јавува потреба за идентификација на жртвите, односно очекување дека истата ќе биде реализирана во секој поединичен случај.

Идентификацијата на жртвите и испитувањето на причините за несреќата воопшто, ќе биде во надлежност на државата во која се случила несреќата, но исто така, може директно да се одрази и врз државјаните, односно жителите на други земји, односно да се рефлектира и врз правните системи на споменатите земји.

Во случај на авионски несреќи, на пример, ќе биде инволвирана државата во која е регистрирана авионската несреќа, како и државата каде истата настанала. Како резултат на горенаведеното, државите – договорнички на ИКАО се согласија, за определен минимум стандарди и процедури, согласно техничките испитувања, односно аналогно прифаќање на истите од страна на сите држави и агенции кои се поврзани со овој проблем.

Дополнително, предложено е и вклучвање на одредени процедури во различни договори. Доколку такви договор не постојат, секоја земја која

има интерес во конкретниот случај би ја испитувала несреќата, согласно сопствените стандарди.

Меѓутоа, моментално, такви стандарди или спогодби, односно договори за идентификација на жртвите од несреќи не постојат. Една од последиците на изнесеното може да доведе до сомнение од страна на конкретна држава за заклучоците на друга држава. Ваквите сомневања често пати се неосновани, но морав да се признае дека постојат и случаи на некоректност, односно неистинитост, како и непостоење на идентификација, како резултат на користењето на незадоволителни методи. Исто така, постои можност од појава на недоверба, во случај на користење на нецелосен, односно недоволен доказан материјал по несреќата, како доказ за идентификација. Некои држави се чувствуваат обврзани да спроведуваат (веројатно дуплицирано) – процес на идентификација, користејќи ги сопствените системи и ресурси, што пак може да се избегне доколку се договорот стандарди кои би влегле на сила, односно би важеле за конкретната сфера.

Идентификацијата на жртви – странски државјани не може секогаш да се реализира без соработка со овластените органи на матичната држава на жртвата, односно настраданото лице. Информациите за исчезнати лица се важни, но доколку овластените органи на матичната држава на жртвата немаат доверба, истите можат да ја задржат информацијата и да го земат, односно да го задржат материјалот за нивна натамошна употреба. Случаите на задржување на целокупниот материјал се екстремни, со оглед на фактот што истите можат сериозно да го доведат во прашање целиот идентификационен процес. Имено, државјаните на странска држава – иволвирани во конкретна несреќа можат да останат неидентификувани, а потоа може да се договори точна идентификација на жртвите.

6.2. ВРСКА МЕЃУ ДРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ

Потребно е настојување за обезбедување на следниве препораки:

- заемна и ефикасна соработка преку ИНТЕРПОЛ или директно меѓу државите членки при идентификација на жртвите;
- почитување на основните човекови права на жртвите и нивните најблиски, со цел да се направи точна идентификација, кога е тоа можно;
- почитување на потеклото на починатото лице.

6.3. МЕЃУНАРОДНИ ИДЕНТИФИКАЦИОНИ СТАНДАРДИ

6.3.1. Одговорности на Генералниот секретаријат на ИНТЕРПОЛ

Согласно препораките, односно предлозите Генералниот секретаријат, под надлежност на Генералното собрание треба:

- (1) да го одржува Постојаниот комитет за идентификација на жртвите од несреќи, одговорен за:

– предлагање мерки во насока на подобрување на процедурите за идентификација и меѓународна соработка со процесот на идентификација;

– предлагање на подобрувања, односно унапредувања на формуларите на ИНТЕРПОЛ – наменети за идентификација на жртвите;

– водење, согласно стекнатото искуство и новооткриените техники и предлагање на методи, процедури, односно документација за идентификација на жртвите од несреќи, за државите членки;

(2) Поттикнување на државите членки истите да ги прифатат и применуваат препораките од постојаниот комитет;

(3) Потсетување на државите членки на Резолуцијата AGN/65/RES/13 (Прилог Д), кога се соочуваат со проблемот на несреќи, во кои се инволвирани и странски државјани;

(4) Барање извештаи за идентификационите процеси, кои се преземаат по сите настанати несреќи во државите членки;

(5) Објавување на годишни извештаи за несреќите и чување, односно меморирање на таквите информации, со цел истите да бидат достапни за користење на дискета или други средства – за сите земји членки, по нивно барање.

6.3.2. Одговорности за државите членки

При подготвувањето за последиците, кога може да биде побарана идентификација на жртвите од несреќата, секоја држава членка се советува да ги преземе следниве чекори:

(1) Формирање на тим за врски за идентификација на жртвите од несреќата подреден на неговото Национално централно биро (НЦБ) и ангажирање на офицер од полицијата, патолог за вештачење и одонтологист, со чии имиња треба да се запознаени сите држави членки на листа, за чие ажурирање е надлежно Генералното собрание. Членовите на тимот треба:

– да ги познаваат процедурите, формуларите и препораките кои се однесуваат на процесот на идентификација на жртвите од несреќа;

– да бидат одговорни за сите контакти, доколку е потребно преку ИНТЕРПОЛ, со НЦБ на секоја држава, каде се појавила несреќа;

– да бидат одговорни за обезбедување на *ante-mortem* информации за формуларот на ИНТЕРПОЛ, на јазикот кој го употребува оваа организација и за доставување на споменатиот формулар до тимот за идентификација на жртвите од несреќи на релевантната држава;

– да бидат одговорни за доставување на сите доказни материјали за идентификација до државите на кои истите им се потребни;

– да обезбедат информирање на сопствените регионални и национални овластени органи, во случај на несреќа соодветно информирање

за процедурите – објаснети во Водичот на ИНТЕРПОЛ за идентификација на жртвите од несреќи, вклучувајќи ги тие предлози, односно препораки.

(2) Формирање на мултидисциплинарен тим за идентификација на жртвите од несреќи (припадници на полицијата, патолог-вештак, одонтологист и си.)

– да ја советуваат и помагаат локалната полиција, во случаите кога е пронајдено тело или тела, кои не можат брзо да се идентификуваат од страна на некој кој го или ги познава исчезнатите лица и кога околностите индицираат тежок процес на идентификација;

– помош во случај на преземање на операции за идентификација во друга држава.

6.3.2.1. Кога несреќата ќе настане на нивна територија, државите членки треба да ги преземат следниве дејствија:

– итно преземање на одговорноста за идентификација;

– информирање на сите други држави чии државјани можат да бидат инволвирани преку ИНТЕРПОЛ;

– обезбедување, односно добивање на *ante-mortem* детали на соодветните формулари на ИНТЕРПОЛ за идентификација на жртвите од несреќи;

– прифаќање помош од персоналот – одговорен за идентификација на жртвите од несреќата од државите чии државјани се инволвирани;

– перманентно изготвување на записници за материјалот, односно податоците од процесот на идентификација на жртвите од несреќата и честа размена, односно разгледување на материјалите, односно записниците од персоналот за идентификација на жртвите од други држави;

– помош на тимовите за идентификација на жртвите од несреќи, давајќи им можност на истите да ги дадат своите мислења во однос на идентификацијата на нивните државјани;

– овозможување на тимовите за идентификација на жртвите од несреќи, истите да го разгледуваат физичкиот докажен материјал, кој се однесува на нивни државјани;

– запишување, односно снимање на целокупниот докажен материјал на формуларите на ИНТЕРПОЛ за идентификација на жртвите од несреќи.

Исто така, строго се препорачува:

– да го поканат персоналот – одговорен за идентификација на жртвите од несреќи од другите држави, за чии држави се знае дека се инволвирани или пак задачата во однос на идентификацијата е особено тешка;

– да овозможат помагање на персоналот за идентификација на жртвите од несреќи во посетувањето и испитувањето на местото на настанот, односно несреќата;

- да овозможат соодветна посета од страна на експерти за идентификација на жртви од несреќа, истите да учествуваат или да ги обсервираат сите *post-mortem* испитувања и натамошни компаративни споредби на добиените податоци;
- да бараат од персоналот за идентификација на жртвите од несреќа, со нивна помош да ги потпишат идентификационите документи;
- да обезбедат можности за персоналот – одговорен за идентификација на жртви од несреќи од други држави да учествува како набљудувач, со цел истиот да се стекне со искуство.

6.3.2.2. Државите чии државјани се исчезнати при несреќа треба:

- да поттикнат одговор на сите барања за информации и помош од државата на чија територија се случила несреќата;
- веднаш да ја информираат релевантната држава, кога нивните државјани се пријавени како потенцијално инволвирани;
- итно да обезбедат целосни *ante-mortem* информации за нивните исчезнати државјани, вклучувајќи отпечатоци од прсти, ДНК примероци, рентгенски снимки, стоматолошки снимки и сл. на формуларите и јазикот на ИНТЕРПОЛ;
- да обезбедат помош и опрема од експерт за идентификација на жртвите од несреќа, доколку истата е побарана;
- да чуваат копии од сите документи, испратени до друга држава;
- да ги потпишат идентификационите документи – изготвени. односно целосно комплетирани од државата каде се случила несреќата;
- доколку е потребно, да бараат дозвола за тоа.

6.4. ЗАКЛУЧОК

Сите жртви на несреќа не мора да бидат државјани на земјата каде се случила истата. Во случаите кога странските државјани се или можат да бидат инволвирани, државата која го презема спроведувањето на процесот на идентификација, треба брзо да воспостави и потоа да одржува тесна соработка со матичните држави на потенцијалните жртви.

За офицерите за врски на една од инволвираните држави подобро е да биде вклучен во операциите за идентификација на жртвите од несреќа, со цел да се воспостави врска и да се обезбеди размена на информации. Доколку постои голем број на жртвите кои се државјани на странска држава, каде е формирана Комисија за идентификација на жртви, може да биде побарана поголема помош од истата, во смисла на експертиза и опрема.

Иако експертската група од странска држава ќе работи нормално под јурисдикција на државата која ја поканила да партиципира, односно учествува, имало несреќи и инциденти во кои државата која се соочува со проблемот на несреќата не располагаат со бараната експертиза и ресурси.

Познати се случаи каде некои од одговорностите за идентификација биле делегирани на странски групи.

Меѓутоа, нема меѓународни договори, односно спогодби за соработка или делегирање на одговорности за идентификација на жртви од несреќа. Државите членки се упатени да ја испитуваат можноста за еден или повеќе од нивните експерти за идентификација, кои веднаш би допатувале во државите каде се случила несреќата, кога нивни државјани се или можат да бидат жртви. Сето ова бара изготвување на листа на такви експерти, со нивните карактеристични лични податоци, број на пасош и негово временско важење, вакцинации, односно фотографии кои се неопходни за поднесување на апликациите за виза.

За секое лице кое е носител на клучна функција, треба да бидат наведени алтернативи во случај на недостапност на истото во конкретен критичен момент. Сите лица наведени на листата мора да бидат подготвени да отпатуваат веднаш по информирањето за несреќата, а битните прашања за личното осигурување и плата во таквите ситуации мора да бидат однапред договорени, односно определени.

За идентификационите експерти постои можност на истите да им биде доделен привремен дипломатски статус или пак, во случај на комерцијална авионска несреќа, истите да бидат приклучени кон Комисијата за техничка истрага, за која постојат меѓународни прописи (стандардите на ИКАО и препорачани практики, Анекс-13 на Чикашката конвенција за меѓународно цивилно воздухопловство).

Конечно, формирањето на една или повеќе меѓународни комисии за идентификација, може да се разгледува како најдобар начин за помагање на државите членки или други организации, како Обединетите Нации, кога постои потреба од користење на експертиза и ресурси за спроведување на процесот на идентификација на жртвите од несреќа на непристрасен начин.

ИДЕНТИФИКАЦИЈА НА ЖРТВИТЕ ОД НЕСРЕЌА

Идентификација на жртви при несреќа

Како да се пополни формуларот *POST-MORTEM*

Ве молиме пополнувајте читливо.

I. ПРИДРЖУВАЊЕ ДО ОПРЕДЕЛЕНИ ПРАВИЛА НА МЕСТОТО НА НЕСРЕЌАТА

Ниедно тело да не биде поместено пред да биде снимена неговата положба.

Сите лични делови кои несомнено припаѓаат на умрената личност би требало да се соберат и чуваат со телото или делови од телото од таа личност. Сите други делови би требало да се снимат, утврдат и чуваат одвоено во првата инстанца.

Доказите, коските би требало да се приложат до секое тело или утврден дел за да се осигура, од загуба.

II. ГЕНЕРАЛНИ ИНСТРУКЦИИ

Формуларот за *POST-MORTEM* е направен за собирање на сите информации кои може да се добијат и што можат да помогнат во неговата идентификација, за да се компарираат тие информации со добиените информации на местото на живеење на можната жртва или исчезната личност и нивно запишување на жолтиот формулар *ante-mortem*.

Важно: Запишување на сите информации што може да бидат добиени, пред да се знае кои информации може да бидат набавени од местото на живеење на жртвата за споредбени цели.

Распоредот на формуларот е да се допишат сите актуелни секвенци од настаните и да се дозволи истовремено испитување на деловите, телото и забите.

Каде има обезбедено, употреби соодветни фигури за опишување.

Пример: Дел С1: Пополни го со фигурата „06“ во „Не“ колоната во точката 24 за опишување на материјалот во просторот обезбеден за таа информација.

Кога се определени, кутиите може едноставно да се обележат со крст. Ве молиме користете што е можно повеќе од нив. Тие може да ви ја олеснат електронската обработка на информации и е можно да се направат рачно пишувани извештаи собрани на различни јазици без превод (земјите – членките на ИНТЕРПОЛ ја користат истата форма). Од таа причина, распоредот е ист за формуларите за *post-mortem*.

III. СПЕЦИФИЧНИ ИНСТРУКЦИИ

Дел В – Санирање на телото од местото: Пополни го формуларот во текот на санирањето од местото на несреќата и додај го бројот на додадените коски приложени кон телото или кон негов дел.

Дел С1 до С3 – Прво фотографирање на телото, потоа отстранување на неговата облека и накит.

С1 – облека и чевли

С2 – лични делови

С3 – накит.

Дел D1 до D4 – Испитани и опишани лични делови

D1 до D3 – физички опис на мртвото тело

D4 – забележување на посебни обележја (тетовази, и си.)

Оддели E1 до F2 – извршено медицинско испитување

E1 & E2 – список на сите добиени информации од внатрешното испитување што може да помогне во идентификацијата.

F1 & F2 – информации за забите (инструкции во Оделот F1)

Оддел G – Забележување на секоја информација којашто може да помогне во идентификацијата и/или да се продолжи со описите од претходниот оддел (C до F) ако доволно нема простор.

Ако идентификацијата е направена, комплетниот „Извештај за идентитетот на жртвата“ е во согласност со инструкциите.

НАЧИН НА УПОТРЕБА НА ФОРМУЛАРОТ „ANTE MORTEM“ (AM)

Ве молиме писувајте цитливо

I. ОПШТИ ИНСТРУКЦИИ

„AM“ формуларот е наменет за забележување на сите информации кои можат да се добијат од роднини, пријатели и/или доктори на евентуалните жртви или исчезнати лица, што можат да помогнат при нивната идентификација, со цел наведените информации да се споредат со податоците кои се добиени како резултат на испитувањата на мртвите тела на местото на несреќата.

ВАЖНО: Во формуларот да се забележат сите информации кои можат да се употребат, согласно фактот дека не е познат резултатот од податоците земени на местото на несреќата.

ЗАБЕЛЕШКА: Важно е да се добијат конкретните информации и истите понатаму брзо да се конкретизираат. Онаму каде што е предвидено, користете соодветни описни изрази.

ПРИМЕР: Оддел С1: Пополнете на местото „06“ во колона „Но“ точка 24 за означување на полувер и опис на материјалот, и сл. На местото предвидено за оваа информација.

Доколку е возможно, означените квадрати можат едноставно да се пополнат со знакот „X“.

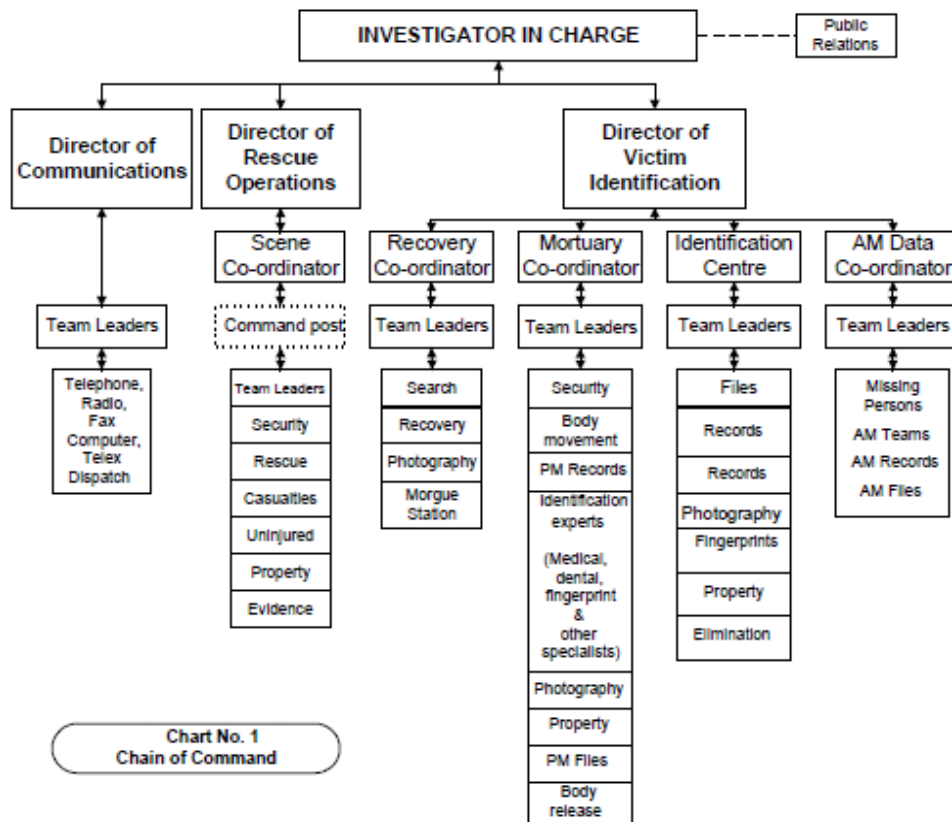
Ве молиме користете повеќе од нив, бидејќи на тој начин се овозможува олеснување на електронската обработка на информациите, а исто така се овозможува и изготвување на извештаи на странски јазик без превод (сите земји – членки на ИНТЕРПОЛ ги користат истите форми). Од тие причини, планирањето, односно распоредот е ист, како за „*Ante Mortem* (AM), така и за „*Post Mortem*“, (PM) формуларите. Токму заради овој идентичен распоред, некои од нумерирани места се оставени празни (на пр. местото 31 во Оддел D1: Ова е место – предвидено за опис на телесната состојба на розев PM формулар).

II. ПОСЕБНИ ИНСТРУКЦИИ

Оддел А1 и А2	Лични податоци на жртвата или исчезнатото лице
Оддел В	Не се применуваат тука (Оддел В на розевиот формулар е Извештајот за заздравување на телото од местото на несреќата)
Оддел С1 до С3	Опис на ефектите (облека, накит и сл.)
Оддел D4	Забележување на одредени белези за распознавање (тетоважи и сл.)
Оддел E1 и E2	Наведување на информации кои можат да помогнат при идентификацијата
Оддел F1 и F2	Информација за здравствената состојба на забите (на пр. инструкции во последниот дел од Оддел F1)
Оддел G	Забележување на било какви натамошни информации, кои можат да помогнат при идентификацијата и/или продолжувањето на описот од претходниот оддел (од С до F), доколку немало доволно простор.

Треба да се има предвид фактот, согласно кој сите фотографии на облеката, накитот и сл. опишани во различните оддели, можат да бидат од голема корист во компарирањето со деталите – најдени на местото на несреќата. Ве молиме, доколку е можно, приложете ги истите.

Табела бр. 1

Ланец на команда
види оригинал

Одговорниот иследник ќе биде одговорен за координираните напори во зачувувањето на животот и сопственоста, да идентификува смрт, и да ја истражи причината или причините за несреќата.

Активностите за кои тој е одговорен се многу а и се различни, при што ќе му требаат неколку постари полициски офицери кои ќе му помагаат.

Освен надгледување на комбинираните операции од почеток до крај, од него ќе се бара да ја истражува причината на несреќата. Како и да е, ако доказите врз кои се градат заклучоци не се достапни додека не заврши спасувачката операција или онаа за санирање, сите материјални докази на крај мора да му се достапни за проценка. Финалниот извештај ги презентира заклучоците во однос на причината или причините, но исто така кога е возможно вклучува предлози за избегнување или минимизирање на ефектите на идните слични несреќи, и може да предложи подобрувања во процедурите на одговор и на начините на управување со операции во случај на несреќа.

За ефективна контрола и координација на различните активности, одговорниот иследник ќе има потреба од најмалку три асистенти, секој одговорен за основните аспекти на целосните операции:

- Директор за комуникации
- Директор за спасувачки операции
- Директор за идентификација на жртви.

Идентификацијата на жртви кои се предмет на овој водич, одговорностите на директорот за идентификација се опишани во детали во поглавјето 4.

Секој директор треба да има овластување да добие и да распореди опрема и персонал што му требаат.

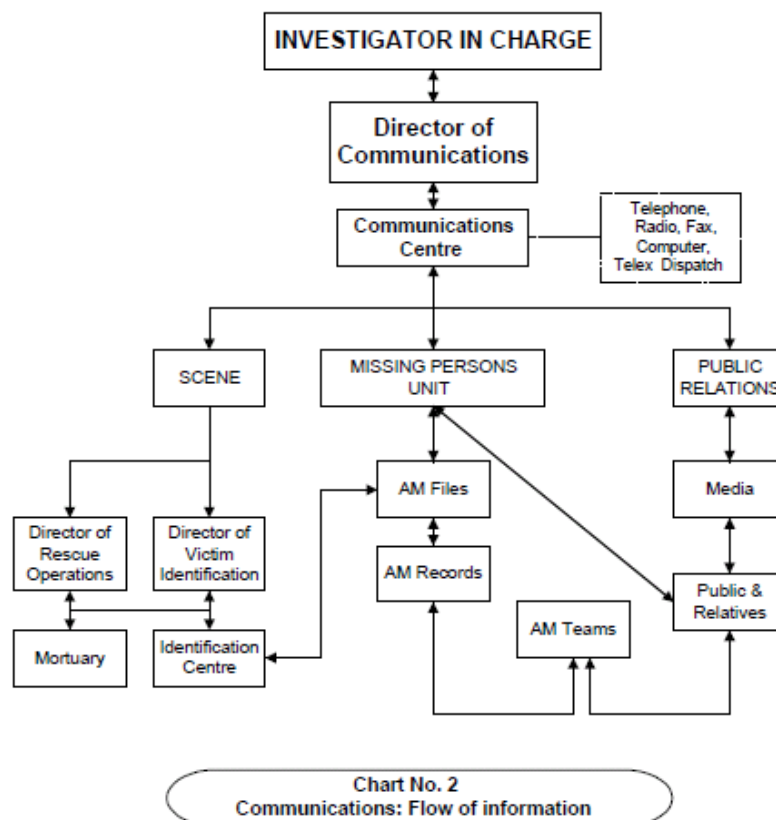
Исто така, треба да биде во можност да ги контролира различните активности и оддели на координаторите кои се под негова команда и супервизија.

Координаторите треба да назначат шеф на оддел и лидер на тимот, како што соодетствува, во однос на специфичните аспекти на одговорот.

2.3. КОМУНИКАЦИИ (види ја сликата бр. 2)

Исклучително е значајно веднаш да се воспостави комуникационен центар. Од практични причини овој центар треба да се воспостави во штабот на полицијата, во кој нормално би имало соодветни простории, комуникациона опрема, персонал и други основни можности. Кога е возможно, треба да се обезбеди самостојна контролна табла и додатни комуникациони канали како радио, телек, факс, и компјутерски линии. Се препорачува канцелариите за тројцата директори и нивните различни единици или тимови да бидат блиску до оваа локација.

Табела бр. 2

Комуникации: проток на информации
види оригинал

Комуникациониот центар треба да обезбеди услуги како копирање на документи, превод и пренос на пораки за операциите на други локации. Доколку е тешко да се воспостави комуникациона опрема, или технички прекини често се случуваат, треба да се направи набавка на систем за достава со персонал кој е постојано на располагање.

Во многу случаи таа ќе се осмисли со воспоставување на единицата за исчезнати лица во неа или блиску до комуникациониот центар и сите подарувања и информации во однос на потенцијалната жртва треба да се насочат во таа единица.

Значителен број на јавни и медиумски побарувања, не сите поврзани за исчезнати лица, мора да се предвиди. Ова најдобро се прави преку офицерот за односи со јавноста, но директорот за комуникации, во врска со одговорниот иследник треба да биде во крајна линија одговорен за давање на информации во медиумите; само тие можат целосно да проценат што се постигнало во дадено време и која информација може да се објави без компромитирање на операциите и истрагите.

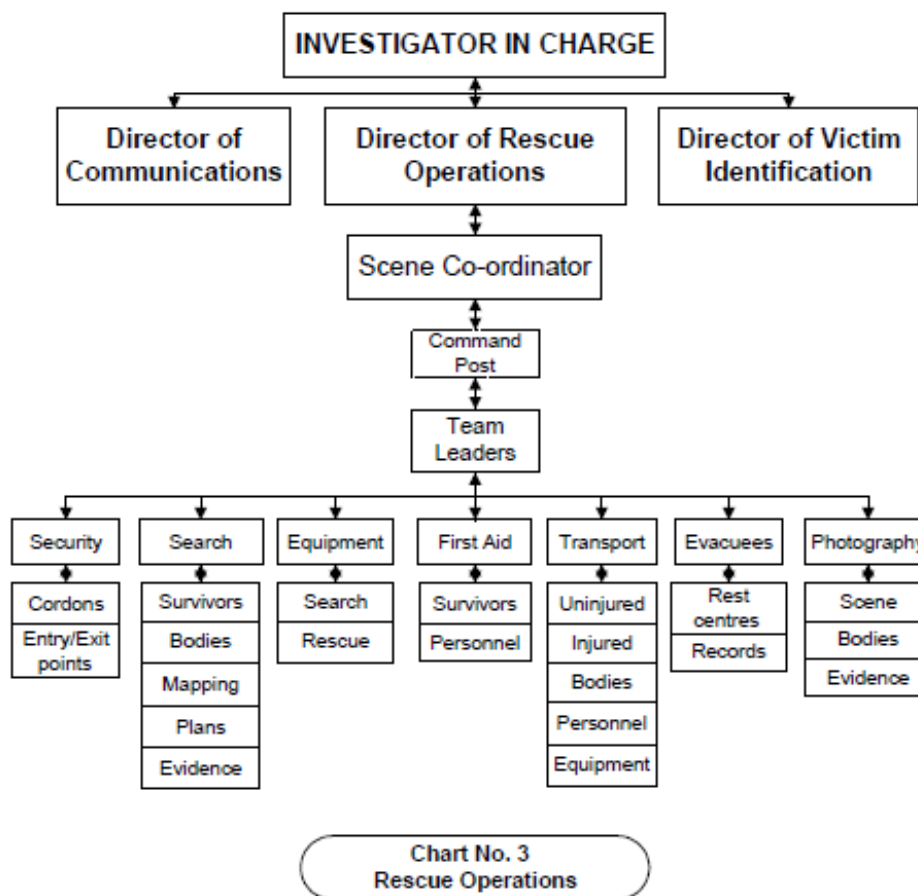
На пример, не треба да се дадат детали за жртвите на медиумите пред да се информира семејството (или амбасадите) со цел роднините да не слушнат преку печатени медиуми за инволвираниот член од семејството.

2.4. ОПЕРАЦИИ ЗА СПАСУВАЊЕ (види ја сликата бр. 3)

Операциите за спасување започнуваат веднаш, често од преживеаните и членови на заедницата, во близината на несреќата. Првичното известување до службите за итно делување ретко даваат доволни детали за големината на несреќата и бројот и состојбата на жртвите; Директорот за спасувачките операции затоа мора, да бара дополнителни информации од веродостојни извори. Како нормална полициска процедура, најблиската полициска патрола опремена со радио треба да се упати на местото на настанот под итно, да се обезбедат точни информации директно од местото. Исто толку значајно е на настанот, офицерите да бидат униформирани.

Табела бр. 3

Chart No. 3
Rescue OperationsОперации за спасување
види оригинал

Се истакнува дека првиот полициски персонал кој ќе пристигне ќе мора да одолее на предизвикот да биде лично засегнат во операциите за спасување. Нивна примарна функција во таа фаза е да обезбедат и пренесат точни информации така да мерките за одговор да бидат проценети и преземени. Личното вклучување, што може да ги стави надвор од контакт во критичното време, може само да ги прекине виталните комуникации со местото на настанот. На места каде пристапот со автомобил не е можен, на пример: пустина, планинска област, или шума или прекриени области со снег или вода, точни информации уште потешко ќе биде да се добијат. Хеликоптерите или другите летала, (полициски, воени или цивилни) може да се употребат за извидување и извештај. Во авионски несреќи навремени телефонски контакти можат да се направат и да се одржуваат со најблиски контролни центри на авионскиот сообраќај и со авионските компании кои се вклучени во обезбедување на значајни информации во однос на пример, дестинацијата на леталата и деталите на повиците за несреќа, опасен товар.

Директорот за спасувачките операции мора да биде засегнат за спасувањето на сите преживевани и за нивна итна медицинска нега. Мора да обезбеди дека болниците во областа се известени, да овозможи да започнат

со имплементација на планови за итност. За секоја болница тој мора да земе предвид близината со инцидентот, колку повредени луѓе може да прифати, и кога не може да прифати повеќе повредени.

Овие информации ќе влијаат на планирање на патот, видот и бројот на амбулантните коли кои се потребни, и одлука за тоа каде да се испратат различните жртви. Можеби ќе биде потребно да се воспостави привремена болница блиску до местото на настанот, која ќе вклучи транспортирање на медицински персонал и опрема на местото на настанот. Справувањето со овие проблеми може да се олесни со претходно планирање на случајот и проценка на ризикот.

Тешкотиите што се јавуваат при лоцирањето на преживеаните треба да се предвидат. Не е невообичаено за некои преживеани да побегнат од местото на настанот доколку не биле тешко повредени. Тие можеби би биле меѓу првите евакуирани пред отпочнување на организиран одговор но и да отишле дома, или во болница, доктор или на некое безбедно место, или лутаат наоколу во состојба на комплетна комфузија.

2.4.1. Координатор на местото на настанот

Многу луѓе можат да бидат ангажирани во обидите за спасување на местото на катастрофата. Овие обиди мораат да бидат координирани и интензивирани доколку тежината на катастрофата го бара тоа. Координаторот на местото на настанот треба да биде назначен за воспоставување на ефективна контрола и координација на местото (види Поглавје бр. 3). Тој треба да оди веднаш на местото на катастрофата и воспостави командно место со претпоставка да обезбеди најдобри линии на комуникации со комуникациониот центар.

Се дава предност, или можеби како единствена опција, да воспоставувањето на командно место на местото на настанот, да биде во шатор или соодветна зграда, или командно полициско возило кое ги има неопходните комуникациони системи или итно да се опреми со таква. Во такви случаи поставувањето треба да биде на најсоодветена влезна или излезна точка на периметарот од местото на настанот.

Целосното обезбедување е основно со цел да се дозволи на операциите за спасување да продолжат без прекини, да се заштитат доказите и јавноста од опасност. Можеби е неопходно да се огради местото или јасно да се обележи, при што ќе има потреба од кружно униформирано обезбедување. Од моментот на воспоставување на периметарот и влезно-излезната точка, координаторот на местото на настанот мора да обезбеди да се направи контрола на персоналот со сите детали во дневник (име, организација, дата и време) за сите лица од персоналот и нивно влегување и излегување од местото на настанот. Цивилните доброволци и друг неофицијален присутен персонал, во однос на важноста на операцијата, треба да биде впишан, организиран и да му се дадат посебни задачи под контрола и насока на една од службите на итно делување. Секој неовластен персонал кој не е потребен треба да се замоли да го напушти местото, инаку, како потенцијални сведоци, нивните имиња и адреси ќе бидат впишани.

Организираните спасувачки операции генерално започнуваат со формирање на спасувачки тим. Доколку е возможно, секој тим треба да се состои од лидер и најмалку две носила-носачи. Ќе претставува предност за тимот да има член кој е лекар, доктор или сестра, или член на црвениот крст или на амбулантски тим. Значајно е водичот на тимот или медицинскиот персонал да биде разликуван преку беџови, ознаки на алиштата или нешто околу раката. Деталните инструкции се даваат на местото каде се истражува и како да се справат со преживеаните. Целата сопственост, остатоците, телата, итн., мора да останат на местото доколку е возможно. Дотогаш координаторот на местото на настанот треба да има информации од директорот на спасувачките операции во однос на местата каде се сместуваат повредените, болниците, и амбулантите или други средства на транспорт.

Единицата за контрола на транспортот, паркинзите, патиштата внатре и надвор, хеликоптерската патека, итн. мора да се воспостават за да се олесни товарењето и пренесувањето на жртвите. Управувањето на сообраќајот помеѓу местото на настанот и болницата можеби е неопходен.

Соодветно опремената и современата станица за прва помош со персонал од доктори и сестри, низ кои треба да поминат сите преживеани, треба да се постави на влезно-излезната точка на местото на инцидентот. Примарната улога на станицата е да ги заштити животите и да ги подготви преживеаните за транспорт. Во тешки околности оваа станица може да се прошири во полска болница, во кој случај треба да има врска со погребалното во однос на смртните случаи. Некои од жртвите донесени до точката за прва помош или полската болница може да се мртви или умрени по пристигањето, во кој случај треба да се однесат до погребалното (види Поглавје 4), а не буквално да бидат тргнати на страна. Треба да се размисли за употреба на хладњачи кои можат да се користат за привремено држење на телата и нивен транспорт, обезбедувајќи телата да не дојдат смрзнати.

Значајно е да се запишат деталите на сите преживеани и повредени лица на поставената контролна точка на оваа локација во однос на жртвите.

Откако еднаш преживеаниот е тргнат од местото на настанот, одговорноста на координаторот на местото на настанот ќе се промени. Гасењето на пожарот и чистењето на остатоците може да е во тек, но техничарите (исследителите на авионски несреќи) и персоналот за идентификација на жртвите може да отпочне со операцијата под своја сопствена команда. Координаторот на местото на настанот треба да продолжи да обезбедува поддршка што е потребна за овие специјални групи.

2.4.2. Решетка (види слика бр. 1)

На иследителите, персоналот за расчистување, санирањето на жртвите и тимот за идентификација ќе им треба точна локација на мапа на областа зафатена со непогода со цел да им овозможи соодветно истражување и точно запишување на пронајдоците. За голема област зафатена со непогода, воздушното фотографирање може многу да придонесе во подготовката на мапите или плановите, додека за зградите последователно набројаните катови во плановите е доволно.

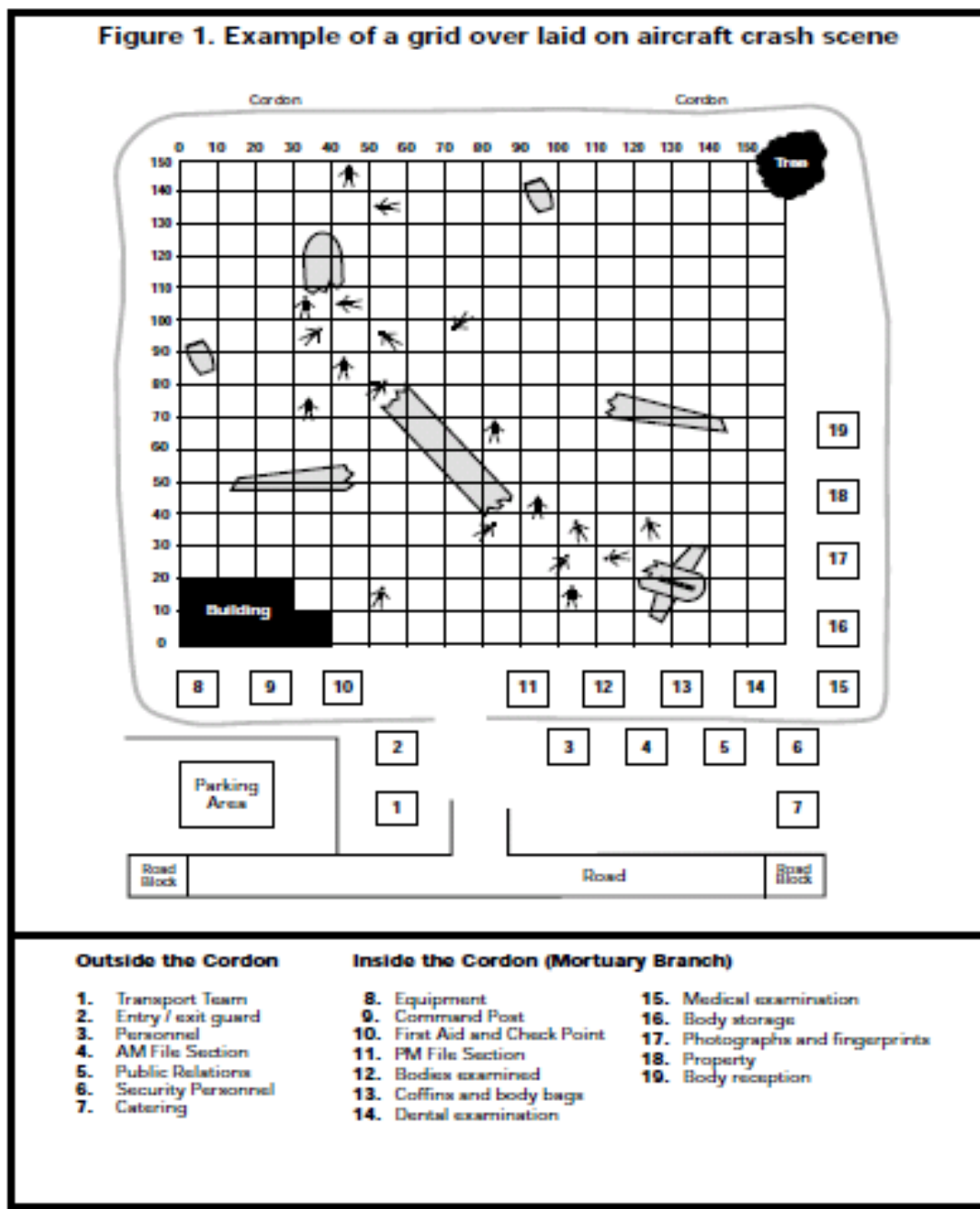

За локации како авионските писти, полињата и другите делови каде местото е релативно зафатено се препорачува решетка. Оваа, накратко содржи основна линија избрана од или помеѓу фиксирана и препознатлива точка на земјата, и паралелни линии маркирани однадвор со лента на интервал од 10 метри за да формира квадрати во кои се пребарува методолошки; решетката мора да го покрие целото место на непогодата.

Доколку инцидентот се случи на недостапен терен, искуството покажува дека решетката, со своите регуларни квадрати, секогаш не е најкорисен систем. Подобра опција во овие случаи е да се добијат воздушни фотографии и мапи, или точно скицирање на земјата што се покрива и потоа да се подели на сектори врз основа на природни или карактеристики направени од човекот како речни обали, препреки од жива ограда, полиња, патишта, карпи или згради. Овие сектори понатаму можат да бидат поделени во помали, за полесна контрола.

Се подготвува карта што одговара на секој сектор, јасно покажувајќи ја решетката или главните фиксни точки, и се прават соодветен број на копии. Другите операции за истражување и санирање ќе се спроведуваат на сличен методолошки начин, следејќи ја процедурата за санација на телото, со цел да обезбеди дека секој дел од местото е соодветно истражено и дека сите релеванни пронајдоци се прецизно забележани.

Каков систем да се употребува, прв персонал што влегува во областа што се истражува и следителите за физички докази кои одат во иста линија, следени од планер кој ги заведува сите пронајдоци во плановите, а после специјалистите кои го обликуваат телото, сопственоста, како тимот за обновување на доказите, техничките и следителите, и ако треба во соодветен медицинскиот персонал.

Фигура 1. Пример за решетка од авионска несреќа
види оригинал

Ова е друго

Идентификација на жртви од несреќи

Упатство за употреба на DVI сетот формулари на ИНТЕРПОЛ

Општо

Сетот на формулари DVI се употребува во случај на големи катастрофи како и во поединечни случаи – посебно, кога податоците во однос на познато, исчезнато лице или непознат мртов човек треба да се испратат во друга земја. Доколку се употребува сетот на формулари врската за бројот на деталот (пр. AM-18/2 Ni PM-43/02/4) ќе овозможи точен пренос на податоци. Одредените инструкции за употреба на AM и PM формуларите се дадени на страна 2 и 3 од омотот.

Пополнување на извештаите, кога случајот е затворен

Кога ќе се направи идентификација и кога ќе се пополни извештајот за споредување, AM и RM формуларите треба да се спојат во еден извештај. Сите AM формулари треба да бидат пробушени со дупки покрај десниот крај; и сите RM формулари да бидат пробушени покрај левата страна; страните S1 и следните треба да се сместат на таков начин што бројот на страните што одговараат да бидат една кон друга (жолта-розева, жолта-розева) со кои податоците што одговараат можат да се споредуваат страна по страна.

Извештајот за идентификација на жртвата е финален документ што треба да се пополни, и што го затвора случајот.

Ова е друго

Симон овде фали една страна, таа е по грешка избришана, ако има потреба испрати ја ќе ја преведеме пак.

Формулар за идентификација на жртви на ИНТЕРПОЛ, Секција F1 и F2

Општи информации

Формуларот за идентификација на жртвите на ИНТЕРПОЛ се состои од неколку секции – поделени во две групи:

- 1) жолти формулари за впишување на последните познати податоци за исчезнати лица;
- 2) розеви формулари за впишување на сите пронајдоци во однос на мртви лица.

Идентификацијата на мртвите тела може да се направи доколку податоците впишани во розовиот формулар во однос на ова тело можат да се споредат со, и прикачано е совпаѓање, податокот впишан во жолтите формулари во однос на некои исчезнати лица. Доколку идентификацијата е направена, вклучените експерти ќе го пополнат извештајот за идентификација, како претпоставка за издавање на посмртница и ослободување на телото за погребување.

Идентификацијата на мртвото тело може да се постигне на неколку начина, во однос на видот на податоците кои се користат.

Формулар на ИНТЕРПОЛ за идентификација на жртвите е поставен на начин, да секциите во кои се впишани истите податоци се маркирани (жолто), а секцијата F1 и F2 (розево); бидејќи за специјализираните речници, тие мораат да бидат исполнети од обучени забни техничари.

Упатство за употреба – Секција F1 и F2 АМ (жолта)

Овој формулар е наменет за впижување на сите забни информации собрани од забниот записник за практикување или други извори.

Во секцијата F1, обезбеди да евиденциониот број е јасно означен – и дека полот е јасно означен (во кутивчињата горе). Пополни ги сите детали што се бараат подолу. Под „Околности на исчезнување“, дај го најкраткиотвозможен полициски коментар. Под „Забна информација“, впиши некоја дополнителна информација добиена од полицијата, од фамилијата или други. Побарај од полицијата – и впиши – точно име, адреса и телефонски број од забарот/институцијата од која записот на пр. е добиен, и впиши го важечкиот период (една година).

Писмените извечтаи треба да бидат оригинали или добри фотокопии.

Обезбеди да сите рентгенски снимки, модели, фотографии се јасно обележани со името на пациентот, име на забарот, денот на изложувањето или производство, доколку не мора сам да го направиш.

Во секцијата F2, треба да се впиши последниот познат забен статус за исчезнатата личност. Статусот може да се воспостави преку извлекување од – и повторно средување на податоците впишани во една или повеќе забни записи – или одвоено од рентгенот/моделите, фотографии или друг произведен материјал. Поени со последно внесување во писмениот запис и работи наназад; на тој начин, сите претходни третмани сега покриени со последниот третмен можат да се отпишат. Означи го порамнувањето со користење на главниот систем на букви; М – месиален, О – оклусален, D – дистален, V – вестибуларен, L – лингвален; доколку други кратенки се користат, ве молиме објаснете ги во една од квадратите подолу. (Белешка: ќе има белешка само за третманот/условите всушност опишани или видени во материјалот) – Понатаму, прикажи ги на забна табла локацијата и износ на сите пополнети нешта и други впишани услови како сега според вашето преуредување на податоците. За разликување во боја, користи црна за амалгам, црвена за злато, зелена за забно обоени материјали.

За извадени заби или необликуваните, стави голем X преку соодветен забен квадрат. Доколку записот за практичари вклучува дентална табла, спореди ја со твојата и обезбеди да се означени. Не се двоумете да го контактирате практикумот за разјаснување доколку се двоумите. Доколку рентгенот и/или други материјали се возможни, означи – во соодветните квадрати – видот, година на изложување или производство, како и состојба на забите. На крај, запиши година и време на исчезнување. Кога секцијата F2 е завршена, впиши име, адреса, телефонски број (или службен печат) во квадратот на долниот дел од секцијата F1. На крај, внеси ја датата на комплетирање над вашиот личен потпис.

Запомни – ова е легален документ, затоа чувајте целосна копија за ваше досие. Исто така, направи копија на сите оригинали со запишан материјал, пред да го вратите на практичарот.